ذکر الله وحده؛ذکر الذین من دونه:

- ذکر الله وحده؛ذکر الذین من دونه:
- دلالت آیه بر مذمّت توسل؟
- یک سؤال:

ذکر الله وحده؛ذکر الذین من دونه:

وإذا ذكر الله وحده اشمأزت قلوب الذين لا يؤمنون بالآخرة وإذا ذكر الذين من دونه إذا هم يستبشرون [1]

هر گاه خدا به تنهایی ذکر شود دلهای کسانی که به آخرت ایمان ندارند ناراحت می‌شود، و هرگاه کسانی که غیر خدا هستند ذکر شوند آنگاه خوشحال و راضی می‌شوند.

---

[1] سوره زمر،آیه ۴۵

دلالت آیه بر مذمّت توسل؟

نزد عده‌ای چنین است که این آیه مذمت می‌کند توسّل را، و متوسلین به اولیاء خدا را[1].

---

[1] وفيه أيضا على قوله تعالى: وإذا ذكر الله وحده اشمأزت قلوب الذين لا يؤمنون بالآخرة وإذا ذكر الذين من دونه إذا هم يستبشرون وقد رأينا كثيرا من الناس على نحو هذه الصفة التي وصف الله تعالى بها المشركين، يهشون لذكر أموات يستغيثون بهم، ويطلبون منهم، ويطربون من سماع حكايات كاذبة عنهم توافق هواهم واعتقادهم فيه، ويعظمون من يحكي لهم ذلك وينقبضون من ذكر الله تعالى وحده، ونسبة الاستقلال بالتصرف إليه عز وجل، وسرد ما يدل على مزيد عظمته وجلاله، وينفرون ممن يفعل ذلك كل النفرة وينسبونه إلى ما يكره.(كتاب غاية الأماني في الرد على النبهاني، ص381)

https://al-maktaba.org/book/12034/1040#p6

{وإذا ذكر الله وحده اشمأزت قلوب الذين لا يؤمنون بالآخرة وإذا ذكر الذين من دونه إذا هم يستبشرون} [الزمر:45] يعني: إذا قيل لهم: اعبدوا الله وحده؛ نفروا وأبوا، أما إذا ذكر تعظيم المقبوريين فإنهم يفرحون ويستبشرون ويقبلون على ذلك، لماذا؟ ما السبب؟ السبب ما في النفوس من حب الباطل، وميلها إلى القبور، (كتاب شرح فتح المجيد للغنيمان - المشركون الأوائل أعقل من مشركي زماننا ،ص6)

https://al-maktaba.org/book/32218/799#p

یک سؤال:

چرایی ذکر اسم رسول خدا در شهادتین

اگر چنین است پس **سؤال مهمی** از همه مسلمین بلکه اساسا از دین اسلام مطرح است، **چرا شما در قبول اسلام، راضی نمی‌شوید تا اینکه حتما کنار اسم خدا، اسم رسول الله برده شود؟**

عبارتی را از یکی از مهمترین موسوعه‌های فقهی قرن حاضر ببینید:

> **أَمّا إِذا اقْتَصَرَ عَلَى قَوْلِهِ: لا إِلَهَ إِلاّ اللّهُ، وَلَمْ يَقُلْ: مُحَمّدٌ رَسُولُ اللّهِ، فَالْمَشْهُورُ مِنْ مَذْهَبِ الشّافِعِيّ وَمَذاهِبِ الْعُلَماءِ أَنّهُ لا يَكُونُ مُسْلِماً، وَمِنْ أَصْحابِنا الشّافِعِيّةِ مَنْ قالَ: يَكُونُ مُسْلِماً، وَيُطالَبُ بِالشّهادَةِ الْأُخْرَى، فَإِنْ أَبَى جُعِلَ مُرْتَدّاً، وَيُحْتَجّ لِهَذا الْقَوْلِ بِقَوْلِهِ صَلّى اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّمَ: أُمِرْتُ أَنْ أُقاتِلَ النّاسَ حَتّى يَقُولُوا لا إِلَهَ إِلاّ اللّهُ، فَمَنْ قالَها فَقَدْ عَصَمَ مِنّي مالَهُ وَنَفْسَهُ إِلاّ بِحَقّها، وَحِسابُهُ عَلَى اللّهِ، وَهَذا مَحْمُولٌ عِنْدَ الْجَماهِيرِ عَلَى قَوْلِ الشّهادَتَيْنِ وَاسْتُغْنِيَ بِذِكْرِ إِحْداهُما عَنِ الْأُخْرَى لارْتِباطِهِما وَشُهْرَتِهِما[1].**
>
> **ترجمه:**
> **اگر کسی که می‌خواهد مسلمان شود فقط بگوید لا اله الا الله و نگوید محمد رسول الله، پس مشهور از مذهب شافعی و تمام مذاهب علمای دیگر این است که مسلمان نخواهد بود! و بعض علمای شافعی می‌گوید: اگر فقط بگوید لا اله الا الله، قدم اول اسلام محقق شده و سپس از او می‌خواهیم شهادت دوم را بدهد، اگر شهادت ندادمسلمان نخواهد بود! و این بعض علما استدلال کرده به روایت پیامبر : به من دستور داده شده تا با مردم ستیز کنم تا بگویند لا اله الا الله، پس هر کس آن را بگوید مال و جانش در امان است و حساب او بر خداست.**

اما بقیه علماء از این عالم جواب داده‌اند که مقصود روایت همان دو شهادت است، نه فقط یک شهادت لا اله الا الله، چون بین این دو شهادت ارتباط ناگسستنی است و این ارتباط چنان مشهور است که وقتی روایت می‌گوید شهادت لا اله الا الله، همه می‌فهمند که منظور هر دو شهادت است، نه یک شهادت!

آیا به نظر این گروه، قرآن، اساس شهادتین امت اسلامی را مذمت نمی‌کند؟ آیا پیامبر، **دون الله** نیست؟ چرا اکتفاء به **لا اله الا الله** نمی‌کنید؟ اما وقتی **دون الله** ذکر شود، راضی شده و مسلمان بودن شخص را قبول می‌کنید و قبل آن او را کافر می‌دانید؟

[1] الموسوعة الفقهية الكويتية ،ج٤،ص٢٦٧ -٢٦٨

https://al-maktaba.org/book/11430/2534#p3